

The Explorer

2008. IV. évfolyam 5. szám
www.exploreronline.hu

Magyarország

Utazók és felfedezők magazinja

**A világ
leghelzártaabb
települése**
Tristan da Cunha

Lelkük kövének faragói
A Szabadkőművesek

Északír varázslat
A békés Belfast

Ára: 595 Ft • 2,3€ • 86SKK • 8 RON • 199CSD

EGYÜTTMŰKÖDÉSSEN A SPEKTRUM TELEVÍZIÓVAL

„Azúrország” művészvilága

A Côte d'Azur másik arca

„Óh, csodálatos Azur-ország, Óh, Élet, milyen nagy és szép” – öntötte versbe rajongását már Ady Endre is, aki először 1904-ben kóstolt bele a „savoir vivre”-be, a francia életérzésbe. És ugyan ki ne vágyott volna már a Côte d'Azur-ra, a francia Riviérára, hogy magába szívja a hegyekkel koszorúzott, és a tenger azúrkék hullámai által övezett pálmafás partok lenyűgöző látványát... A természet igen bőkezűen, számtalan szépséggel megáldotta e vidéket, nem csoda hát, hogy a „művészelkek” is állandóan sóvárogtak utána.

Írta és fényképezte: Varga László

A fényárban úszó Monte-Carlo-i Kaszinó

Luxusyachtok ringatóznak Monaco kikötőjében

A 120 kilométer hosszú, napfényes Côte d'Azur az olasz határtól az itthon leginkább lelkes csendőreiről elhíresült St. Tropez-ig terül el. Az Azúr-parton nyújtózik Monaco is, mely a Vatikán után a világ második legkisebb állama; négy városnegyede – Monaco, Monte-Carlo, La Condamine, Fontvieille – közül kaszinói révén Monte-Carlo neve ma már egyet jelent a fényűző gazdagsággal. A kaszinók kaszinóját 1878-ban alapították meg a telente délre húzódó uralkodó osztály szórakoztatására. A XIX. század végét nevezték később a francia Riviéra fénykorának, a belle époque-nak, ekkortájt épültek fel többek között az Antibes-fok álomvillái és hotelpalotái, melyek közül néhány még napjainkban is működik, tanúskodva a legendás korszak különleges eleganciájáról. A tenger marta sziklapárkányok romantikus szépsége, az olajfaligetek csendje, és Antibes ódon hangulatú zezugos utcái az írókat és a képzőművészeket is mágnesként vonzotta magához, a város többek között Picasso egyik kedvelt tartózkodási helye is volt.

Monaco és Antibes mellett olyan városok sorakoznak itt, mint a hajdan olasz illetékességű Nizza, ahol a művészet szerelmesei 18 múzeumban ismerkedhetnek a nagy mesterek alkotásaival, vagy a filmfesztiváljáról nevezetes Cannes. Az egykori kis halászfalu napjainkra a filmművészet fővárosává nőtte ki magát, ahol mindennapos látványt jelentenek a luxus limuzinok, a filmsztárok, és a milliárdokat érő yachtok. Ha azonban szeretnénk mi is itt, a ragyogás középpontjában élni, vigyázzunk: Európa ezen része a lehető legdrágább! Egy kisebb vityilló négyzetméterének ára Cannes-ban átlagosan 4400 euró körül mozog. Ettől függetlenül sokaknak van itt a környéken egy „la résidence secondaire”-jük, vagyis második lakóhelyük. Ezeket a házakat nem csupán a felső tízezer vásárolja fel, sokan a volt szovjet birodalomból is ide tették át lakóhelyüket.

A színpompás kikötőt a cannes-i vár őrzi

Csodálom, hogy ők nem kerültek képbe akkor, amikor Rowan Atkinson Mr. Bean szerepében nyaralás ürügyén körülnézett tweedöltönyében a cannes-i tengerparti sétányon.

„Azúrorországban” közel száz múzeum őrzi a múlt emlékeit – a XX. század nagy impresszionistái, Renoir, Monet, Sisley, majd Matisse, Chagall és Cocteau ugyanis hosszú évekig éltek és alkottak

itt. Vonzotta őket a vidék ragyogó fényei, erős színei – a sziklák lángoló vöröse, a tenger különleges kéksége, a mandulafenyők mélyzöldje, az olajfák ezüstsürkéje. A modern festészetnek szinte minden nagy alakja megfordult hosszabb-rövidebb ideig ezen a partvidéken, köztük a modernista korszak legnagyobb festője, Picasso is. A híres Chagall és a Matisse Múzeum Nizzában található, Cagnes-sur-Mer-ben Renoir, Antibes-ban Picasso

életműve előtt tisztelegnek a művészek életútját, alkotásait bemutató kiállítások. A Mentoni erőd egyik bástyájában található a Cocteau-múzeum, a településen a Városháza házasságkötő termét is Jean Cocteau festményei díszítik. A tengerpartot kísérő hegyvidéken is érdemes elidőznünk és felkeresni a varázslatos hangulatú kis falvakat. Ilyen például Vallauris, ahol Pablo Picasso alapított egy fazekasműhelyt, mely még ma is működik,

Kék-zöld harmónia – az Antibes-fok

nem csekély bevételt termelve. A mes-
ter utolsó 15 évét már a csodás fekvésű
Mougins-ben töltötte. Ez egyike az Azúr-
part földe magasodó hegyek közt megbú-
jó másfél száz kicsiny hegyi városkának,
melyek egymáshoz simuló házai között
kanyargó, meredek utcáskái lépten nyom-
galériákat és festőműhelyeket rejte-
nek. A lenyűgöző panorámájú

Éze, a bá-

jos La Colle sur Loup, vagy a parfüm-
manufaktúrájáról híressé vált Grasse vi-
rágos utcáit járva valahogy úgy érzi az
ember, mintha egymásra vetülnének a
múlt és jelen, az akkor és most pillanat-
képei, így adva át „Azúrország felföld-
jének” különös hangulatát.

Saint-Paul de Vence is mint egy valódi
kis ékszerdoboz bújik meg az Alpok lá-
bainál, hosszú ideje biztos menedéket
nyújtva az alkotni vágyó művészeknek.
A falucska lakóinak száma csupán 350
fő, de 2006-ban közel kétfélmillió (!) turis-
ta fordult meg itt. A település egykori

polgármestere, Monsieur Marius Issert
alighanem világszűcsöt állított fel, hiszen
1945-től egészen 1995-ig állt a kis mű-
vésztelepülés élén. Kilenc választási kam-
pányt nyert meg, olyan embereket fogad-
hatott, mint Général Charles de Gaulle,
Jorge Semprun, Cassius Clay, Orson
Welles, Kirk Douglas, Brigitte Bardot,
Grace Kelly, Alfred Hitchcock, de m g
Jurij Gagarin is megfordult nála.

A reggelt érdemes a Café de la Place-ban
kezden nk, stílusosan egy croissant-al,
mellé kísérőnek esetleg jöhet egy kis
pastis, azaz  nizslik r néhány j gkoc-

„A falucska lakóinak száma csupán 350 fő,
de 2006-ban közel **k tf lmill o (!)** turista fordult meg itt.”

„Parf mszobor” Grasse-ban

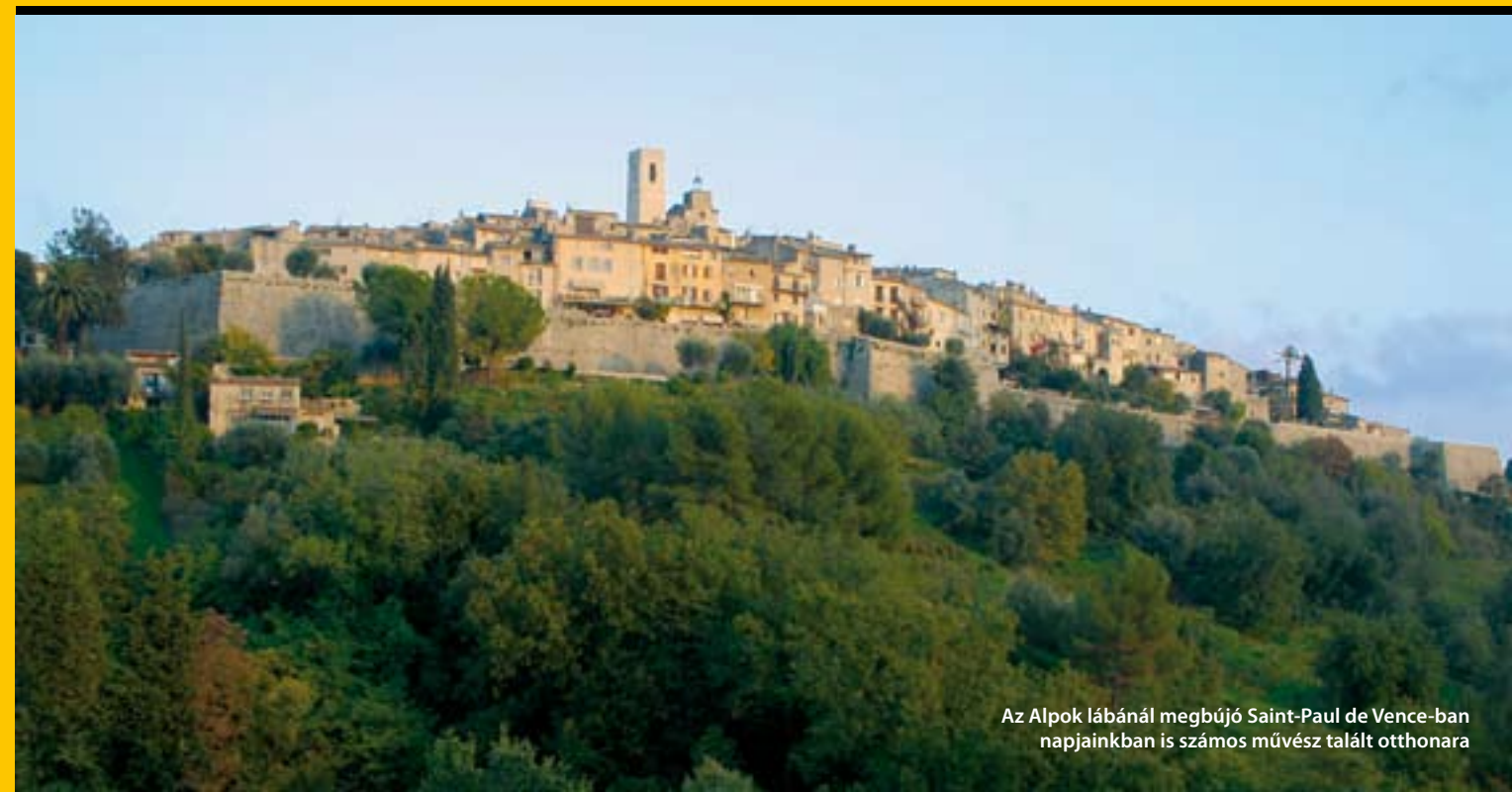
Az antibes-i Picasso Múzeum teraszát Germaine Richier alkotásai d szitik

Mit, mikor, hol?

Nem elfelejtend , hogy a C te d’Azur „a
világ legnagyobb színpada”, közel 500
művészeti és 100 folkl rikus rendezvény-
nyel, 20 nemzetközi fesztivállal és 150
időszakos vagy állandó ki llit ssal  ven-
te. Tavasszal a grasse-i r zsafesztiv l,
a cannes-i filmfesztivál, a monacói
Forma-1, nyáron a nizzai és Juan-les-
Pins-i jazzfesztiv l,  sszel b lok, sz re-
tek, m g t l végén a tavaszköszöntő nizzai
vir gkarnev l, a mentoni citromfesztiv l
 s a mandelieu-i mim za nnep várja az
ide látogatókat.

  THE EXPLORER MAP

Az Alpok lábainál megbújó Saint-Paul de Vence-ban
napjainkban is számos művész talált otthonara

Fondation Marguerite et Aimé Maeght, 06570 Saint-Paul - Photo: J.J. Héritier © Archives Fondation Maeght, Adagp Paris 2008

A Maeght Alapítvány épületének előterét Giacometti szobrai „népesítik be”

kával. Falatozás közben mi is beszédbe elegyedünk az itt élőkkel. Amint megtudják, hogy magyarok vagyunk, egyből lesz közös témánk, rögtön „Sarko”-t, vagyis Monsieur le Président de la République française Nicolas Sarkozyt kezdik emlegetni.

Az óváros egyetlen főutcáját a rue Grande vágja ketté. Az utcák burkolatát művészek tervezték, melyet óránként speciális járművek tisztítanak meg. A várost különleges, urna alakú kútja és rengeteg művészeti galériája teszi izgalmassá. Több mint harminc galéria enged bepillantást a művészek alkotásaiba. Itt található például August Rodin „Gondolkodó” szobrának egyik másolata is, közvetlenül a Place de Tilleul mögött. Biztosan jobbnál jobb

Az alapítvány kertjének „teknőc-lovasa”

g o n - dolatai támadnak nap mint nap ebben a csodálatos környezetben. A rue Grande mellett haladva újabb és újabb építészeti csodákat, kis üzleteket fedezhetünk fel: van, aki olivaolajra specializálta magát, van aki szappanra, van aki könyvekre vagy éppen antik árukra. A házakból időnként francia chansonok édes-bús dallama szűrődik ki. Kissé elfáradunk a sok sétában, így leülünk a Le Tilleul Restaurant teraszára, és végigtanulmányozzuk az étlapot. A kimondhatatlan nevű francia finomságok mellé egy igazi francia rose bort rendelünk.

Mivel szellemi kirándulásra és egy kis kalandra is vágyunk, átsétálunk a csupán pár percre lévő Maeght Alapítványhoz, melyet úgy emlegetnek, mint Franciaország egyik legjobb, modern művésze-

tekkel foglalkozó múzeumainak egyike. Figyelemre méltó az alapítónak, Aimé Maeght párizsi műkereskedőnek az a nem titkolt célja, hogy közkedveltte tegye a modern és a kortárs művészeteket a nagyközönség számára is – nem feledve egyúttal a rendkívüli üzleti lehetőségeket sem. J. L. Sert katalán építész kérte fel a múzeum és a galériák megtervezésére. A „művészek palotája” a közeli fenyőerdőben áll, a természet és a művészet csodálatos egységét sugallva. Bejárva a kiállítótermeket a nagy festőzseni művei fogadnak bennünket: Braque, Giacometti, Miro, Chagall... Vajon mit szólnának a mesterművek „kézművesei”, ha látnák, hogy milyen csodálatos helyre kerültek alkotásaik?

Késő délutánba nyúló sétánkat ott fejezzük be, ahol elkezdtük, a Café de la Place-on. Üldögélünk egy kicsit, rendelünk egy Mont Balncot – a franciák így hívják a gesztenyepürét, mivel a halomba tornyozott gesztenye massza – különösen a tetejét díszítő tejszínhab – nemzeti büszkeségükre emlékezteti őket. A dőzsölés közben a La pétanque – vagy ahogy itt mondják, „boules”, – a francia nemzeti sport hódolóit figyeljük, miközben próbáljuk megfejteni a szabályokat. Itt, ezen a pályán játszott Lino Ventura éppúgy, mint Yves Montand és a mai napig sok más híresség az itt élőkkel és a turistákkal. A játékot még 1910-ben az állítólag reumában szenvedő Jules le Noir találta ki. Talán pont ezért nem „nekifutásból”, hanem egymás mellett álló lábakkal lendítik a golyókat. A szemben lévő Colombe d’Or étteremben az itallapot látva biztosak vagyunk benne, hogy életre szóló Gourment-élményben lesz majd részünk. Bizsergető az az érzés is, hogy egykor olyan művészek fizettek itt képeikkel, mint Georges Braque vagy Fernand Léger, de járt itt Jean-Paul Sartre és Simone de Beauvoir éppúgy, mint Bernard Shaw. Még az is lehet, hogy éppen azon a széken ülünk, mint egykor Miro, vagy a nagyszerű Chagall... ☺

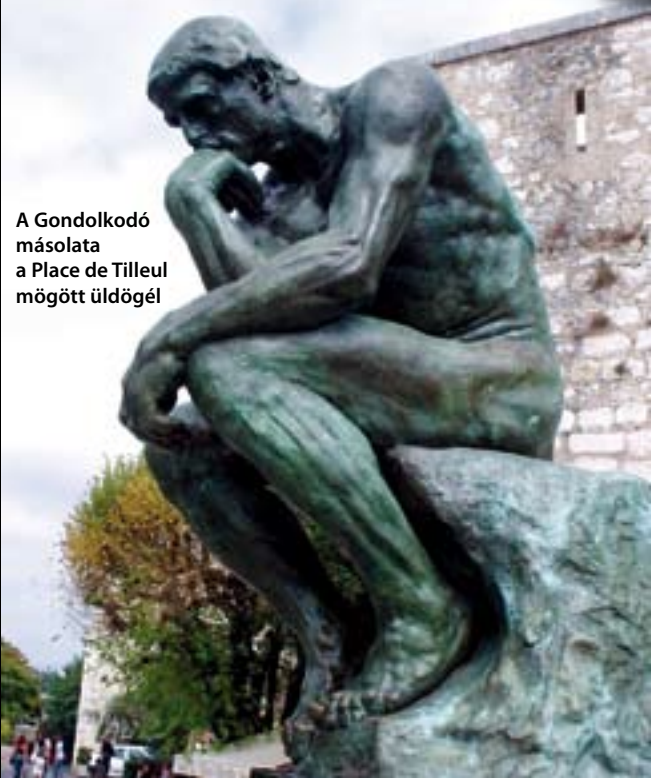
A Côte d’Azur neve egyet jelent a csillogással, az azúr színű tengert a kék legkülönbözőbb árnyalataira festő nap ragyogásával és a gazdagok irigyelt luxúsvilágával. A pálmákkal szegélyezett csodás plázsok, a luxusjachtok, az egyszerű lelkek számára elképzelhetetlen áron szállást kínáló hotelek, villák azt sugallják, hogy bármely hedonista igényét képesek kielégíteni. Talán csak Bill Gates számít kivételnek. A történet szerint a multimilliárdosnak rendkívül megtetszett a nizzai Hotel Negresco, az „angyalok öblének” partján még 1912-ben emelt gyönyörű szálló. El is határozta, hogy megveszi, kerüljön bármibe. Nagyvonalúságát előre hangsúlyozva egy üres csekket küldött Jeanne Augier asszonynak, a szálloda tulajdonosának. De még csak válaszra sem méltatták... A nizzai luxusszálló mellett a Monte-Carlo-i Hotel de Paris és a Cannes-i Carlton is világhírű. Ez utóbbi hotel szintén 1912-ben épült fel. Kupoláinak formáját állítólag az akkoriban igen népszerű táncosnő, Belle Otero keblei ihlették. A Juan-les-Pins-ben található Eden Roc Grand Hotelt pedig a filmcsillagok egyik kedvenc pihenőhelyeként tartják számon.

Az Azúr-part akkor vált igazi nagyvilági üdülő-helyé, mióta a filmvilág sztárjai is itt tündökölnék. A legendás Club 55-öt a Plage de Pampelonne-n még 1955-ben alapították az isteni BB-nek emléket állítva – a szexis Brigitte Bardot ezen a partszakaszon forgatta az „És Isten megteremté a nőt” című filmjét. Egy másik színésznő, a hűvös szépségű Grace Kelly is sokat tett a Côte d’Azur hírnevének fényesítéséért. Leginkább azzal, hogy férjhez ment III. Rainier monacói herceghez, és ezzel reflektorfénybe állította az aprócska államot. Ezzel a lépésével azonban végleg búcsút kellett mondania színésznői karrierjének. Monacóban még filmjeit is betöltötték, hiszen egy hercegnő – még ha hírneve jelentősen felvirágoztatta is a törpeállam idegenforgalmát – még sem lehet egy egyszerű filmszínésznőcske. Az igazi csillogásnak valóban nagy ára van...

Fondation Marguerite et Aimé Maeght, 06570 Saint-Paul - Photo: Stéphanie Briolant © Archives Fondation Maeght, Adagp Paris 2008

A medence mozaikját Braque tervei alapján Lino Melano készítette el

A Gondolkodó másolata a Place de Tilleul mögött üldögél